

Gaziantep University Journal of Educational Sciences
Gaziantep Üniversitesi Eğitim Bilimleri Dergisi
e-ISSN: 2667-5145

Konuşma ve Eğitimi
Speaking and Speaking Education

Zeynep Buse ESER^a

Article Type/Makale Türü:
Book Review/Kitap İncelemesi

Article Info/Makale Bilgi
Received/Alındı: 16/02/2025
Revised/Düzeltildi: 17/03/2025
Accepted/Kabul edildi: 12/05/2025

Anahtar kelimeler:
Konuşma, konuşma eğitimi, kitap incelemesi.

ÖZ

Prof. Dr. Gökhan Çetinkaya'nın editörlüğünü yaptığı bu kitap, konuşma becerisi ve eğitimiyle ilgili temel kavramlar, modeller, alt beceriler, yöntem, teknik ve stratejilere genel bakış olanağı sunmaktadır. Kitabın temel amacı, konuşma becerisi ve eğitimine ilişkin kuramlar, modeller ve yaklaşımları özetleyerek okurlara hem araştırma hem de uygulama için gerekli çıkarımları ve bakış açılarını sunmaktır. İçerik akışı okurun konuşma türleri, konuşmanın zihinsel ve fiziksel üretim süreci, konuşmaya ilişkin duyuşsal özellikler, yaygın konuşma yanlışları, sözlü metin geliştirme aşamaları, sözsüz iletişimin özellikleri, konuşma eğitiminin planlanması, geribildirim süreci ve konuşma becerisinin ölçme ve değerlendirilmesine ilişkin sorulara ayrıntılı yanıt bulabileceği biçimde tasarlanmıştır. Kitabın önsözünde taşıdığı bu içeriksel özellikler nedeniyle lisans ve lisansüstü derslere katkıda bulunacağı ve öğrencilerin yanında araştırmacılar için de kuramsal çerçeveye tasarlamada yararlı bir kaynak olduğu belirtilmektedir. Kitap on beş bölümden oluşmakta ve her bölüm sonunda kaynakça kısmı yer almaktadır.

ABSTRACT

This book, edited by Prof. Dr. Gökhan Çetinkaya, is a book that provides an overview of the basic concepts, models, sub-skills, methods, techniques and strategies related to speaking skills and education. The main purpose of the book is to summarize the theories, models and approaches to speaking skills and education and to provide readers with the necessary implications and perspectives for both research and practice. The flow of the content is designed in such a way that the reader can find detailed answers to questions about types of speech, mental and physical production process of speech, affective characteristics of speech, common speech mistakes, stages of oral text development, characteristics of non-verbal communication, planning of speech training, feedback process and measurement and evaluation of speaking skills. In the preface of the book, it is stated that it will contribute to undergraduate and postgraduate courses due to these contextual features and that it is a useful resource in designing the theoretical framework for researchers as well as students. The book consists of fifteen chapters with a bibliography at the end of each chapter.

Keywords:
Speaking, speaking education, book review.

^a Yüksek Lisans Öğrencisi, Ankara Üniversitesi, Türkçe Eğitimi Anabilim Dalı, zeynepeser160@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-3917-060X>

Giriş Değerlendirme

Kitabın birinci bölümünde Yasemin ASLAN ve Derya YAYLI tarafından kaleme alınan *Konuşma Eğitiminde Temel Kavramlar* yer almaktadır. Giriş kısmında konuşmanın iletişim kurmadaki yeri ve konuşmayı başarılı kılan etmenler açıklanmıştır. Ardından sözlü iletişimin türlerinden söz edilmiş ve sözlü metinler ile yazılı metinler arasındaki farklar on iki maddelik bir liste ile okuyucuya aktarılmıştır. Konuşma becerisinin görünümüleri, konuşmacı ve yazar arasındaki ayrımlar ve iyi konuşmacının özelliklerine de ayrı alt başlıklarda kısaca değinilmiştir. Son olarak 2018 Türkçe Dersi Öğretim Programı'nda yer alan konuşma kazanımlarına değinilmiş ve Türkçe ders kitaplarındaki konuşma etkinlikleri örnekleriyle incelenmiştir. Yapılan inceleme sonucunda metin altı soru, sözlü metin üretme, drama ve münazara türündeki etkinliklere yer verildiği belirtilmiştir.

Kitabın ikinci bölümünde Nihat BAYAT tarafından kaleme alınan *Konuşma Modelleri* yer almaktadır. Bölümün girişinde konuşma edimiyle üretilen sözlü iletişimin oluşturulma sürecini betimlemek için ortaya atılan modellere değinilmiş ve temelde birimsel modeller ve bağlantıcı model olarak iki türden söz edildiği belirtilmiştir. Modellerin belli ulamlara ayrıştırılabilmesinde ana dili ve yabancı dil ayrımının belirleyici bir role sahip olduğu da eklenmiştir. Ardından Fromkin Konuşma Modeli, Garrett Modeli, Dell Konuşma Üretim Modeli, Levelt Konuşma Modeli ile Bock ve Levelt Konuşma Üretim Modeli açıklanmıştır. Sonuç kısmında ise modellerin birçoğunun tümce üretimi ve sözcük seçimine odaklanması, her birinin aşamalı yapıya sahip olması, konuşma üretiminde kavramla sözcüksel karşılık arasındaki tutarlı ilişkiye dikkat çekmesi ve en az sesletim düzeyinde durulması gibi ortak noktalara sahip olduğu belirtilmiştir.

Kitabın üçüncü bölümünde Ümit BOZKURT tarafından kaleme alınan *Konuşmanın Zihinsel ve Fiziksel Temelleri* yer almaktadır. Bölümün girişinde konuşma eylemi açıklanmış ve konuşma sürecinin üretimine dair modellerdeki ortak aşamalar ve alt işlemlere değinilmiştir. Ardından konuşma sürecinin zihinsel ve fiziksel temelleri aktarılmıştır. Bu bağlamda konuşma sürecinin zihinsel temelleri kavramlaştırma ve tasarlama, sözcüksel işleme, sözdizimsel işleme, biçim-sesbilimsel işleme ve konuşucunun sahip olduğu bilgi türleri şeklinde sıralanmıştır. Konuşma sürecinin fiziksel temellerini ise solunum, sesleme ve boğumlama dizgelerinin oluşturduğu belirtilmiştir.

Kitabın dördüncü bölümünde Sercan DEMİRGÜNEŞ tarafından kaleme alınan *Konuşma Alt Becerileri* başlığı yer almaktadır. Bu bölümde konuşma becerisini daha etkin kılmak için kullanılan konuşma alt becerilerine değinilmiştir. Bölümün girişinde tüm alt becerilerin sözel etkinliklerin geliştirilmesinde, öğrencilerin ediminin değerlendirilmesinde ve sınıfı düzenlemede son derece önemli olduğu vurgulanmıştır. Ardından akıcılık, sesletim, dilbilgisi, sözcük bilgisi ve uygunluk düzeyi açıklanmış ve alanyazındaki yansımaları okura aktarılmıştır. Son kısımda bu becerilerin geliştirilmesine yönelik 10 etkinlik örneğine yer verilmiştir.

Kitabın beşinci bölümünde Ergün HAMZADAYI tarafından kaleme alınan *Konuşmaya İlişkin Duyuşsal Nitelikler* yer almaktadır. Bölümün girişinde konuşma sürecinin başarılı şekilde gerçekleşmesinde bilişsel ve fiziksel boyutların olduğu kadar duyuşsal boyutların da

önemli bir rolü olduğu belirtilmiştir. Ardından konuşmanın duyuşsal nitelikleri; konuşma kaygısı, konuşma tutumu, konuşma güdüsü ve konuşma özyeterliği başlıkları altında toplanmıştır. Her bir başlık tek tek açıklanmış ve alanyazındaki ilgili çalışmalara değinilmiştir. Sonuç kısmında konuşmanın başarımı ile güdü, tutum ve özyeterlik arasında olumlu yönde bir ilişki olması sebebiyle güdüsü yüksek, tutumu olumlu ve özyeterlik algısı yüksek öğrencilerin başarılı olma olasılıklarının daha yüksek olduğu belirtilmiştir.

Kitabın altıncı bölümünde Zeynep ÇETİNKAYA EDİZER tarafından kaleme alınan *Sözsüz İletişim* yer almaktadır. Yazar, iletişim sürecinin %83'ünün sözsüz iletişim yoluyla gerçekleştiğini ve bu sebeple de iletişimin büyük bir bölümünün sözlü olmayan davranışlarla aktarıldığını ifade etmiştir. Girişin ardından sözsüz iletişimin alanyazındaki yansımalarına değinilmiştir. Bu kısımda sözsüz iletişimin sözlü iletiyi vurgulama işlevinin bulunduğu ve tutarlı şekilde kullanıldığında iletişimin etkililiğini artıracığı belirtilmiştir. Ardından sözsüz iletişim türleri olan beden dili, zaman, koku, dokunma, ses, alan ve nesne açıklanmıştır. Bölümün son kısmında öğretmenlerin sınıfta sözsüz iletişimi geliştirebilmelerini sağlayacak öneriler ve etkinlik örneklerine yer verilmiştir.

Kitabın yedinci bölümünde İbrahim Seçkin AYDIN ve Ahmet PEHLİVAN tarafından kaleme alınan *Konuşma Türleri* yer almaktadır. Bölümün girişinde konuşma türleriyle ilgili çalışmaların alayazındaki yansımalarına değinilmiş ve konuşma türleri ile konuşma eğitime yönelik yöntem ve teknikler arasında kesin bir ayırım yapılamadığı vurgulanmıştır. Bu sebeple bölümde tarama yapılarak türler ile yöntem ve teknikler arasındaki ayırımın açıklanması hedeflenmiştir. Ardından konuşma türleri katılımcı sayısına göre, konuşma ortamına göre, anlatım biçimine göre ve hazırlık durumuna göre dört başlığa ayrılmış ve alt başlıklarıyla birlikte açıklanmıştır. Son kısımda ise konuşma becerilerinin geliştirilmesinde kullanılacak türlerin öncelikli amacının bilişsel şemaları düzenleyerek dil becerilerini geliştirme ve etkili iletişim kurma olduğu vurgulanmıştır.

Kitabın sekizinci bölümünde Ali TÜRKEK tarafından kaleme alınan *Konuşma Eğitimi Yöntem Teknik ve Stratejileri* yer almaktadır. Bölümde konuşma yöntem, teknik ve stratejileri; Türkçe programlarında yer alan yöntem/teknikler, konuşma eğitiminde kullanılabilir özel öğretim yöntem/teknikleri ve konuşma eğitiminde kullanılabilir çoklu zekâ stratejileri adlı üç başlık altında toplanmıştır. Türkçe programlarında yer alan yöntem/teknikler başlığında 2006 ve 2018 programlarında geçen sorgulayıcı konuşma, betimleyici konuşma, ikna edici konuşma, eleştirel konuşma, katılımlı konuşma, eşduyumsal konuşma, güdümlü konuşma, serbest konuşma, yaratıcı konuşma, sözcük ve kavram havuzundan seçerek konuşma ve bellekte tutma tekniği tek tek açıklanarak uygulama örnekleri verilmiştir. Özel öğretim yöntem/teknikleri başlığında öğrenciyi konuşmada etkin kılan yöntem ve teknikler ana noktalarıyla tanıtılmış ve kullanımına yönelik bilgiler ve örnekler aktarılmıştır. Bu özel öğretim yöntem teknikleri ise tabu kartları, altı şapkalı düşünme tekniği, sıcak sandalye, Kulenga öykü yaratma tekniği, akvaryum, vızıltı, top taşıma, mahkeme, Philips 66, birleştirme tekniği ve senaryo tekniği olarak sıralanmıştır. Bölümün sonunda da çoklu zekâ öğretim stratejileri zekâ alanlarına göre (sözel – dilsel zekâ, mantıksal zekâ, toplumsal zekâ, içsel zekâ, bedensel zekâ) verilerek konuşma eğitiminde nasıl kullanılacaklarına dair açıklamalar yapılmıştır.

Kitabın dokuzuncu bölümünde İbrahim Seçkin AYDIN ve Ahmet PEHLİVAN tarafından kaleme alınan *Konuşma Hataları* yer almaktadır. Anlık konuşma hataları sözel iletişimde karşılaşılan bir durumdur ve bu hatalar yanlış anlaşılmalara sebep olarak bireyler arasında iletişimin bozulmasına yol açar. Kitabın bu bölümünde konuşma hataları fiziksel, bilişsel, duyuşsal etmenlere bağlı oluşan hatalar, konuşmanın içeriğiyle ilgili hatalar ve dilin kullanım biçimine bağlı hatalar olarak sınıflandırılmış ve açıklanmıştır. Son kısımda ise konuşma dili/yazı dili ayrımından kaynaklanan yanlışlar ve hatalı deyiş biçimlerine değinilmiştir. Bu tür hataların önüne geçmek için de öğrencilere ölçünlü dilin açıklanarak öğretilmesi gerektiği vurgulanmıştır.

Kitabın onuncu bölümünde Kadir YALINKILIÇ tarafından kaleme alınan *Sözlü Metin Yapılandırma* yer almaktadır. Giriş kısmında etkili bir konuşmanın iyi bir sözlü metin yapılandırma sürecinden geçmiş konuşma olduğu ve gerekçe ile bu bölümün sözlü metin yapılandırma sürecini tanıtmayı amaçladığı belirtilmiştir. Ayrıca, etkili bir konuşmada bulunması gereken özellikler de sıralanmıştır. Özelliklerin ardından ise asıl konuya geçiş yapılarak üç ana bölüme ayrılmış konuşma tasarım süreci açıklanmıştır. Sırasıyla ön konuşma tasarım sürecinde genel amaç belirleme, konu belirleme, konuyu sınırlama, biçem düzlemine karar verme, özgün hedef tümcesini yazma, tez tümcesini yazma ve hedef dinleyici çözümlemesinin özelliklerine; konuşmayı yapılandırma sürecinde araştırma, düzenleme ve ana hatları belirlemenin özelliklerine; konuşmayı gerçekleştirme sürecinde ise konuşma biçemi, görsel araçlar ve ön uygulamanın özelliklerine değinilerek on bir aşama ayrıntılı şekilde açıklanmıştır.

Kitabın on birinci bölümünde Sevil HASIRCI tarafından kaleme alınan *Konuşma Eğitiminin Planlanması* yer almaktadır. Bölümün girişinde yedi aşamadan oluşan konuşma eğitimi döngüsünün öğrencilerin konuşma becerisi bağlamında dilsel, iletişimsel ve sosyal gereksinimlerini karşılamak için oluşturulmuş bir planlama süreci olduğu belirtilmiştir. Bu döngünün her bir aşaması amaçlarına yönelik örnekler verilerek açıklanmıştır. Ardından konuşma eğitimi planlama aşamalarından bahsedilerek aşamalara uygun örneklere yer verilmiştir. Konuşma eğitimi döngüsü içinde temel olarak konuşma öncesi, sırası ve sonrası şeklinde üç aşamanın bulunduğu vurgulanarak bu süreçlerdeki etkinliklerin birbirini tamamlayarak ilerletilmesinin önemine değinilmiştir. Konuşma etkinlikleri bittikten sonra değerlendirme süreci başlar ve bu süreç öz, akran ve öğretmen değerlendirmesiyle gerçekleştirilebilir. Geribildirim hususunda ise öğretmenin en önemli görevinin öğrencilerin yaptıkları hatalara karşı farkındalık kazanmalarını sağlaması olduğu ileri sürülmüştür. Bu farkındalığı sağlayabilmek için de yineleme, yankılama, soru sorma, anlatma, dolaylı anlatım, yeniden biçimlendirme ve yanlışları kaydetme gibi birçok yolun kullanılabileceği önerisinde bulunulmuştur.

Kitabın on ikinci bölümünde Derya YILDIZ tarafından kaleme alınan *Konuşma Etkinlikleri Tasarlama* yer almaktadır. Bölümün giriş kısmında öğrencilerin konuşma becerilerinin geliştirilmesinde etkinliklerin önemli bir yeri olduğu ve bu etkinliklerin de öğrencinin beceri gelişimine katkı sağlaması için bazı özellikleri taşıması gerektiği belirtilmiştir. Konuşma etkinlikleri hazırlanırken öğrencilerin hazır bulunuşluk düzeyleri dikkate alınmalıdır. Bunun için de her öğrencinin konuşması konuşmanın alt boyutları açısından değerlendirilmelidir. Ayrıca, etkinliklerde öğrencilerin yaratıcılıklarını geliştirmesine

olanak verilmesi ve teknolojinin de işe koşulması gerektiği vurgulanmıştır. Bölümde yazar tarafından hazırlanmış etkinlik örnekleri kazanım, süreç ve değerlendirme aşamaları da açıklanarak verilmiştir. Son kısımda da 19 tanesi hazırlıksız konuşma, 10 tanesi ise hazırlıklı konuşma olmak üzere toplam 29 etkinlik örneğine yer verilmiştir.

Kitabın on üçüncü bölümünde Murtaza AYKAÇ ve Gökhan ÇETİNKAYA tarafından kaleme alınan *Konuşma Becerisi ve Yaratıcı Drama* yer almaktadır. Öğrenme – öğretme sürecinde başat role sahip yöntemlerden birisi de yaratıcı dramadır. Yaşantılara dayalı öğrenmeyi odağına aldığı için öğrencilere farklı yaşantıları deneyimleme imkânı sunmasının yanı sıra öğrenciler kendilerini rahatça ifade etme, karşısındaki dinleyip anlama ve etkili konuşma becerilerini kazanmasını sağlar. Bu bölümün başlangıcında yaratıcı dramanın çocuğun bilişsel yönden gelişimi, sağlıklı ruh gelişimi, yaratıcılık ve beceri girişimi, toplumsallaşma gelişimi ve çocuğun kendini ifade etme aracı olması yönünden önemi vurgulanmıştır. Ardından yaratıcı dramada en yaygın şekilde yer verilen teknikler olması nedeniyle sözsüz oyun (pantomim), rol oynama ve doğaçlama teknikleri örnek uygulamaları da verilerek açıklanmıştır. Son olarak ise yaratıcı drama etkinliklerini tasarlama sürecine değinilmiş ve beş farklı örnek oturuma yer verilmiştir.

Kitabın on dördüncü bölümünde Gökhan ÇETİNKAYA tarafından kaleme alınan *Konuşma Eğitiminde Geribildirim* yer almaktadır. Geribildirim biçimlendirici değerlendirme sürecinin önemli bir parçasıdır ve öğrencilerin başarılarını doğrudan etkiler. Öğrenme–öğretme sürecinin önemli bir parçası olsa da gerekli nitelikleri taşımayan bir geribildirim yarar sağlamaktan çok zarar verebilmektedir. Kitabın bu bölümünde de ilk olarak geribildirim sınıflandırılmasına değinilmiştir. Bu sınıflandırmaya göre geribildirimleri betimleyici ve değerlendirici olarak iki başlık altında incelemek mümkündür. Ayrıca öğretmenlerin betimleyici geribildirimini değerlendirici geribildirimden daha çok kullandığı da vurgulanmıştır. Ardından sırasıyla geribildirim modelleri, geribildirim odağı, geribildirim kaynağı, geribildirim stratejileri ve nitelikli geribildirim özelliklerine değinilmiştir. Sonuç kısmında ise öğretmenlerin öğrenme–öğretme sürecinde akran ve öz kaynaklı geribildirim uygulamalarına yer vermesi gerektiği belirtilmiş ve geribildirim uygulamasında dikkat edilmesi gereken ilkeler sıralanmıştır.

Kitabın son bölümü olan on beşinci bölümde ise Hakan ÜLPER tarafından kaleme alınan *Konuşma Becerisini Ölçme ve Değerlendirme* yer almaktadır. Bölümün girişinde Türkçe Öğretim Programının yapılandırıcı yaklaşımla temellendirildiği ve konuşma becerisinin sınıf içi değerlendirmelerinin de bu yaklaşıma uygun şekilde yapılması gerektiği belirtilmiştir. Yazar ölçme ve değerlendirme sürecinin ilk aşamasında öğrencilerin konuşma becerisine dair sahip oldukları kazanımlar bakımından ne durumda olduklarının saptanması ve saptamadan elde edilen sonuçlarla da öğrencilerin ulaşılması gereken hedefe uzaklığının değerlendirilmesi gerektiğini açıklamıştır. Değerlendirme sürecinde geribildirim de değerlendirme kadar büyük bir rol oynamaktadır. Buradan hareketle konuşma becerisine ilişkin yeterlik alanları odağa alınmıştır. Öğretmenlerin, öğrencilerine hem öğretim hem de değerlendirme ve geribildirim sunmada yararlı olabilmeleri için alan bilgisi, pedagoji bilgisi, öğrenci bilgisi ve akademik dilbilgisi alanlarında yetkin olmaları gerektiği vurgulanmıştır. Bir diğer alt başlıkta ise ölçme ve değerlendirme türlerine geçilmiştir. Bu türlerden ilki olan ürün değerlendirme öğrencilerin ne kazandığının ölçülmesi ve değerlendirilmesi iken süreç odaklı değerlendirme öğrencilerin

gelişimlerinin izlenmesi ve değerlendirmesidir. Son olarak konuşma becerisini puanlama türleri üzerinde durulmuş, izlenimci ve çözümlmeli yaklaşımlar açıklanarak örneklerine yer verilmiştir.

Kaynakça

Çetinkaya, G. (Ed.). (2019). *Konuşma ve Eğitimi*. Pegem Akademi Yayıncılık.

Extended Abstract

The first chapter of the book contains Basic Concepts in Speech Education, written by Yasemin ASLAN and Derya YAYLI. The introduction explains the role of speech in communication and the factors that make speech successful. It then discusses the types of verbal communication and presents the differences between verbal and written texts in a twelve-point list. The manifestations of speech skills, the differences between speakers and writers, and the characteristics of good speakers are also briefly discussed in separate subheadings. Finally, the speech achievements included in the 2018 Turkish Language Teaching Program are discussed, and speech activities in Turkish textbooks are examined with examples. As a result of the examination, it is stated that activities such as text-based questions, oral text production, drama, and debate are included.

The second section of the book contains Speech Models written by Nihat BAYAT. In the introduction to the section, reference is made to the models proposed to describe the process of creating spoken communication produced by speech acts, and it is stated that there are two types of models: unit models and connective models. It is also added that the distinction between native and foreign languages plays a decisive role in the classification of models into specific categories. Subsequently, the Fromkin Speech Model, Garrett Model, Dell Speech Production Model, Levelt Speech Model, and Bock and Levelt Speech Production Model are explained. In the conclusion, it is stated that many of the models focus on sentence production and word selection, each has a phased structure, draws attention to the consistent relationship between the concept and its lexical counterpart in speech production, and stops at least at the level of articulation.

The third chapter of the book, written by Ümit BOZKURT, is titled “The Mental and Physical Foundations of Speech”. The introduction to the chapter explains the act of speech and discusses the common stages and sub-processes in models of speech production. This is followed by a discussion of the mental and physical foundations of speech. In this context, the mental foundations of the speech process are listed as conceptualization and design, lexical processing, syntactic processing, phonological processing, and the types of knowledge possessed by the speaker. The physical foundations of the speech process are described as consisting of the respiratory, vocal, and articulatory systems.

The fourth chapter of the book, written by Sercan DEMİRGÜNEŞ, is titled “Sub-skills of Speaking.” This chapter discusses the sub-skills of speaking that are used to make speaking skills more effective. The introduction to the chapter emphasizes that all sub-skills are extremely important in developing verbal activities, evaluating student performance, and organizing the classroom. Then, fluency, pronunciation, grammar, vocabulary, and

appropriateness are explained, and their reflections in the literature are conveyed to the reader. In the last part, 10 examples of activities aimed at developing these skills are provided.

The fifth chapter of the book, written by Ergün HAMZADAYI, is titled “Emotional Qualities Related to Speaking”. The introduction to the chapter states that emotional dimensions play an important role in the successful realization of the speaking process, as do cognitive and physical dimensions. The emotional qualities of speaking are then grouped under the headings of speaking anxiety, speaking attitude, speaking motivation, and speaking self-efficacy. Each heading is explained individually, and relevant studies in the field are discussed. In the conclusion, it is stated that students with high motivation, positive attitudes, and high self-efficacy are more likely to be successful because of the positive relationship between speech performance and motivation, attitude, and self-efficacy.

The sixth chapter of the book, written by Zeynep ÇETİNKAYA EDİZER, is titled “Nonverbal Communication”. The author states that 83% of the communication process takes place through nonverbal communication and that, for this reason, a large part of communication is conveyed through nonverbal behavior. Following the introduction, the author refers to the reflections of nonverbal communication in the literature. This section highlights the function of nonverbal communication in emphasizing verbal communication and states that consistent use of nonverbal communication increases the effectiveness of communication. Next, the types of nonverbal communication, namely body language, time, smell, touch, sound, space, and objects, are explained. The last part of the chapter provides suggestions and examples of activities that will enable teachers to improve nonverbal communication in the classroom.

The seventh chapter of the book contains “Types of Speech” written by İbrahim Seçkin AYDIN and Ahmet PEHLİVAN. The introduction to the chapter refers to the reflections of studies on types of speech in the literature and emphasizes that a clear distinction cannot be made between types of speech and methods and techniques for speech education. For this reason, the chapter aims to clarify the distinction between types and methods and techniques through a review. Subsequently, speech types are divided into four headings based on the number of participants, the speech environment, the form of expression, and the level of preparation, and are explained along with their subheadings. In the last part, it is emphasized that the primary purpose of the types to be used in developing speaking skills is to improve language skills and establish effective communication by organizing cognitive schemas.

The eighth chapter of the book, written by Ali TÜRKEK, is titled “Methods, Techniques, and Strategies in Speaking Education.” The chapter covers speech methods, techniques, and strategies under three headings: methods/techniques used in Turkish programs, special teaching methods/techniques that can be used in speech education, and multiple intelligence strategies that can be used in speech education. The methods/techniques used in Turkish programs section covers interrogative speech, descriptive speech, persuasive speech, critical speech, participatory speech, empathetic speech, guided speech, free speech, creative speech, speech using words and concepts selected from a pool, and memory retention techniques are explained individually with application examples. Under the heading of special teaching methods/techniques, the methods and techniques that make students active in conversation are introduced in their main points, and information and examples regarding their use are provided. These special teaching methods and techniques are listed as taboo cards, the six thinking hats technique, hot seat, Kulenga story creation technique, aquarium, buzz, ball transfer, court, Philips 66, combination

technique, and scenario technique. At the end of the chapter, multiple intelligence teaching strategies are presented according to intelligence areas (verbal-linguistic intelligence, logical intelligence, social intelligence, intrapersonal intelligence, bodily intelligence), and explanations are provided on how they can be used in speech education.

The ninth chapter of the book contains Speech Errors, written by İbrahim Seçkin AYDIN and Ahmet PEHLİVAN. Spontaneous speech errors are a common occurrence in verbal communication, and these errors can lead to misunderstandings and disrupt communication between individuals. In this chapter, speech errors are classified and explained based on physical, cognitive, and emotional factors, errors related to the content of speech, and errors related to the use of language. The last part discusses mistakes arising from the distinction between spoken and written language and incorrect expressions. It emphasizes that students should be taught standard language in order to prevent such mistakes.

The tenth chapter of the book, written by Kadir YALINKILIÇ, is titled “Oral Text Construction.” In the introduction, it is stated that effective speech is speech that has undergone a good oral text construction process and that the purpose of this chapter is to introduce the oral text construction process. In addition, the characteristics that an effective speech should have are listed. Following the characteristics, the main topic is introduced, and the speech design process, which is divided into three main sections, is explained. In order, the characteristics of the preliminary speech design process are determining the general purpose, determining the topic, limiting the topic, deciding on the style, writing the original target sentence, writing the thesis sentence, and analyzing the target audience; the characteristics of research, editing, and outlining in the speech structuring process; and the characteristics of speech style, visual aids, and rehearsal in the speech delivery process. Eleven steps are explained in detail.

The eleventh chapter of the book, written by Sevil HASIRCI, is titled Planning Speech Education. In the introduction to the chapter, it is stated that the seven-step speech education cycle is a planning process designed to meet the linguistic, communicative, and social needs of students in the context of speech skills. Each step of this cycle is explained with examples related to its objectives. Subsequently, the stages of planning speech education are discussed, and examples appropriate to each stage are provided. It is emphasized that there are three main stages in the speech education cycle: before, during, and after speech, and the importance of activities in these stages complementing and advancing each other is highlighted. After the speech activities are completed, the evaluation process begins, which can be carried out through self-evaluation, peer evaluation, and teacher evaluation. Regarding feedback, it is argued that the teacher's most important task is to ensure that students become aware of their mistakes. It is suggested that many methods can be used to achieve this awareness, such as repetition, echoing, asking questions, explaining, indirect expression, reformulation, and recording mistakes.

The twelfth chapter of the book, written by Derya YILDIZ, is entitled Designing Speaking Activities. The introduction to the chapter states that activities play an important role in developing students' speaking skills and that these activities must have certain characteristics in order to contribute to the development of students' skills. When preparing speaking activities, students' readiness levels should be taken into account. To this end, each student's speech should be evaluated in terms of the sub-dimensions of speaking. In addition, it is emphasized that

activities should allow students to develop their creativity and that technology should also be utilized. The chapter provides examples of activities prepared by the author, explaining the stages of achievement, process, and evaluation. The last part includes a total of 29 activity examples, 19 of which are unprepared speeches and 10 of which are prepared speeches.

The thirteenth chapter of the book includes Speech Skills and Creative Drama, written by Murtaza AYKAÇ and Gökhan ÇETİNKAYA. One of the main methods in the learning-teaching process is creative drama. Since it focuses on experiential learning, it not only offers students the opportunity to experience different experiences, but also enables them to express themselves comfortably, listen and understand others, and acquire effective speaking skills. At the beginning of this section, the importance of creative drama in terms of the child's cognitive development, healthy mental development, creativity and skill development, socialization development, and as a means of self-expression is emphasized. Then, since they are the most commonly used techniques in creative drama, nonverbal play (pantomime), role-playing, and improvisation techniques are explained with examples. Finally, the process of designing creative drama activities is discussed, and five different sample sessions are provided.

The fourteenth chapter of the book, written by Gökhan ÇETİNKAYA, is titled Feedback in Speech Education. Feedback is an important part of the formative assessment process and directly affects students' success. Although it is an important part of the learning-teaching process, feedback that does not have the necessary qualities can be more harmful than beneficial. This chapter of the book first discusses the classification of feedback. According to this classification, feedback can be examined under two headings: descriptive and evaluative. It is also emphasized that teachers use descriptive feedback more than evaluative feedback. Subsequently, feedback models, the focus of feedback, the source of feedback, feedback strategies, and the characteristics of quality feedback are discussed in turn. In the conclusion, it is stated that teachers should include peer and self-sourced feedback practices in the learning-teaching process, and the principles to be considered in the application of feedback are listed.

The fifteenth and final chapter of the book, written by Hakan ÜLPER, is entitled Measuring and Evaluating Speaking Skills. The introduction to the chapter states that the Turkish Language Teaching Program is based on a constructivist approach and that classroom assessments of speaking skills should also be carried out in line with this approach. The author explains that the first stage of the measurement and evaluation process involves determining the level of students' speaking skills and then using the results of this assessment to evaluate how far students are from the target level. Feedback plays as important a role as assessment in the evaluation process. Based on this, areas of proficiency related to speaking skills have been focused on. It has been emphasized that teachers need to be competent in subject knowledge, pedagogy, student knowledge, and academic language in order to be useful in teaching, assessing, and providing feedback to their students. Another subheading deals with types of measurement and assessment. The first of these types, product assessment, measures and evaluates what students have learned, while process-oriented assessment monitors and evaluates students' development. Finally, the types of scoring for speaking skills are discussed, and impressionistic and analytical approaches are explained with examples.